

Sygn. akt **VIII Cz 576/13**

POSTANOWIENIE

Dnia 11 października 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Małgorzata Kończal (spr.)

Sędziowie: SO Jadwiga Siedlaczek, SO Marek Lewandowski

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2013 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku wierzyciela **Skarbu Państwa – (...)**

przeciwko dłużnikowi **L. Ł.**

w przedmiocie skargi dłużnika na czynności komornika

na skutek zażalenia dłużnika

od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 7 sierpnia 2013 r.

sygn. akt XI Co 928/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 sierpnia 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie z wniosku wierzyciela Skarbu Państwa – (...) przeciwko dłużnikowi L. Ł. odrzucił skargi dłużnika na czynności komornika, obciążając kosztami sądowymi, od których zwolniony był skarżący Skarb Państwa.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy zauważył, że dłużnik w dniu 9 lipca 2013 r. dłużnik złożył skargi na czynności komornika w sprawie Kms 425/13 datowane przez niego na dzień „8.07.2013 r.” i „28.05.2013 r.” – na zawiadomienie o wszczęciu egzekucji i zajęciu wierzytelności z dnia 27 maja 2013 r. oraz na zawiadomienie o zajęciu świadczenia rentowego z dnia 27 maja 2013 r. Z akt komorniczych wynika, że zawiadomienie o wszczęciu egzekucji i zajęciu wierzytelności z dnia 27 maja 2013 r. zostało dłużnikowi doręczone w dniu 28 maja 2013 r., zaś zawiadomienie o zajęciu świadczenia rentowego zostało mu doręczone 27 czerwca 2013 r. W związku z powyższym termin do złożenia skargi zgodnie z art. 767 §4 kpc upłynął dłużnikowi bezskutecznie w dniu 4 czerwca 2013 r. – jeśli chodzi o wszczęcie egzekucji i zajęcie wierzytelności oraz w dniu 7 lipca 2013 r. – jeśli chodzi o zajęcie świadczenia rentowego. Skargi na czynności komornika podlegały zatem odrzuceniu.

Żażalenie na powyższe postanowienie złożył dłużnik, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie oraz przyjęcie skarg do rozpoznania. Skarżący podkreślił, że jego postępowanie było prawidłowe, gdyż najpierw chciał uzyskać kompromis z komornikiem, a dopiero potem angażować Sąd. Zwrócił też uwagę, że cały czas czekał na odpowiedź

komornika na jego pisma przesyłane komornikowi mailowo. Stąd też termin złożenia przez dłużnika skarg na czynności komornika jest w pełni uzasadniony.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jako bezzasadne podlega oddaleniu.

Z treści art. 767 §4 kpc wynika, że skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym od dnia czynności, gdy strona lub osoba, której prawo zostało przez czynność komornika naruszone bądź zagrożone, była przy czynności obecna lub była o jej terminie zawiadomiona, w innych wypadkach - od dnia zawiadomienia o dokonaniu czynności strony lub osoby, której prawo zostało przez czynności komornika naruszone bądź zagrożone, a w braku zawiadomienia - od dnia, w którym czynność powinna być dokonana. Ustawodawca określił zatem termin do wniesienia skargi na czynności komornika, różnicując sposób jego obliczania w zależności od okoliczności, które stanowią podstawę złożenia skargi.

W sprawie niniejszej obie skargi na czynności komornika – wszczęcie egzekucji i zajęcie wierzytelności oraz zajęcie świadczenia rentowego zostały wniesione do Sądu Rejonowego w dniu 9 lipca 2013 r. Natomiast dłużnik zawiadomienie o czynnościach komornika, które skarży, otrzymał odpowiednio w dniu 28 maja 2013 r. (w wypadku zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i zajęciu wierzytelności - k. 7v akt Kms 452/13) oraz w dniu 27 czerwca 2013 r. (w wypadku zawiadomienia o zajęciu świadczenia rentowego - k. 38v akt Kms 452/13). Temu stanowi rzeczy nie przeczy zresztą także sam dłużnik. Jasno zatem z powyższego wynika, że termin do wniesienia skarg na przedmiotowe czynności komornika upływał – jak prawidłowo określił to Sąd Rejonowy - w dniu 4 czerwca 2013 r. oraz w dniu 4 lipca 2013 r. Skargi więc złożone przez dłużnika w dniu 9 lipca 2013 r. bezsprzecznie zostały wniesione przez dłużnika po upływie ustawowo przewidzianego terminu.

Sąd Okręgowy zatem mając na uwadze powyższe orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 kpc w zw. art. 397 §2 zdanie pierwsze kpc oraz art. 13 §2 kpc.